

תלמודו בידו

דף יז עמוד ב

א [באיזו פינה בבית המוקד היתה הלשכה שעשו בה את לחם הפנים ?

ב [כהן גדול שרוצה להקריב קרבן מסוים או לאכלו, האם ביד בני המשמר לעכב בעדו ?

ג [כיצד חלקו את לחם הפנים בשבתות השנה ?

ד [לתנא קמא, כמה מתוך שתיים עשרה הככרות של לחם הפנים רשאי הכהן הגדול ליטול לעצמו, ומדוע ?

ה [לרבי, כמה ככרות של לחם הפנים רשאי הכהן הגדול ליטול לעצמו, ומדוע ?

א [1. לר"א בן יעקב בפינה הדרומית מזרחית. לתנא במסכת תמיד, בצפון מזרח.
2. בפינה הדרומית מזרחית של לשכת בית המוקד. (תירוצו של רב אדא)

ב [זכותו של כהן גדול לעסוק בהקרבת איזה קרבן שירצה.
וכן זכותו ליטול כל חלק יפה שירצה מקדשי המקדש המתחלקים לכהנים.

ג [חכמים: המשמר הנכנס נוטל שש חלות, והמשמר היוצא נוטל שש חלות.
ר' יהודה: הנכנס נוטל שבע חלות, והיוצא נוטל חמש. מפני שהמשמר הנכנס זוכה בשתי חלות בשכר סגירת דלתות בית המקדש במוצאי שבת.

ד [נוטל פחות ממחצית החלות המתחלקות בין הכהנים. ולכן:
לחכמים, שכל שתיים עשרה החלות מתחלקות, רשאי ליטול חמש.
לר' יהודה, שרק עשר חלות בתורת החלוקה, נוטל ארבע (אחת פחות מחצי).

ה [שבת רגילה: נוטל חמש ככרות, שסובר שנוטל חצי מן החלות המתחלקות.
שנאמר "והיתה לאהרן ולבניו", הרי השוה הכתוב בין אהרן לבניו.
אך סובר ר' יהודה ששתיים מן החלות ניתנות למשמר הנכנס כשכר.
משמר המתעכב: אם באותה שבת משמר אחר מתעכב בירושלים מחמת יום טוב, אותו משמר נוטל שתיים מתוך עשר החלות המתחלקות, והשאר מתחלק כרגיל.
וכהן גדול רשאי ליטול ארבע חלות מתוך שמונה הנותרות.